

[Helle Degn]

Socialdemokratiet er ikke gået i baglås, men regeringspartierne har åbenbart låst hinanden så fast, at intet kan ske, og imens går Danmark i stå. Regeringspartierne ved det godt selv, når man selv taler om metaltræthed.

Vi ser ikke mest frem til debatten på tirsdag, men vi ser frem til, at regeringspartierne nu besinder sig til at erkende ansvaret for at få gang i Danmark i 90'erne.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu kunne man jo godt føle sig provokeret, fristet af fru Helle Degns indlæg, til at starte den diskussion, som er berammet til at finde sted på tirsdag, men det vil jeg undlade.

Jeg vil dog ikke undlade at sige, at jeg synes, det er urimeligt af fru Helle Degn at forsøge gang på gang at skyde os andre nogle motiver i skoene, som vi rent faktisk ikke har; det synes jeg ikke er værdigt for en konstruktiv debat. Det drejer sig bl.a. om spørgsmålet om voksenuddannelse og efteruddannelsesindsatsen. Der er ingen tvivl om, at den borgerlige regering, at Det Konservative Folkeparti og den konservative arbejdsminister er klar og har været det utrolig længe til at sikre en massiv indsats på disse områder. Vi er klar over, at behovet eksisterer, og at det skal løses. Derfor synes jeg, at det er mere givtigt, om vi kunne diskutere metoderne til, hvordan vi får løst den opgave. Vi har lagt nogle bud frem i forbindelse med regeringens hvidbog, og vi vil meget gerne diskutere sagen og ønsker altså også at nå et resultat.

Hvad angår spørgsmålet om ungdomsydelsesforslaget, er det jo også en debat, der afventer næste uge. Her vil jeg kun sige, at Socialdemokratiet åbenbart har en lidt underlig opfattelse af demokratiet, måske har en underlig opfattelse af, hvordan mandaterne tæller, afhængigt af, hvilken sag det drejer sig om. Jeg har gentagne gange oplevet, hvordan Socialdemokratiet udmærket kunne bruge både Fremskridtspartiets og andre yderliggående partiers stemmer, når det gjaldt en socialdemokratisk sag. Det forholder sig anderledes, når det drejer sig om de borgerlige partiers ønsker om at fremme nogle borgerlige synspunkter, for så skal det pludselig være noget illegitimt at bruge Fremskridtspartiets stemmer. Jeg synes, det er en underlig opfattelse og kan altså ikke dele den. Det må være ethvert partis ikke bare ret, men også pligt at søge sine holdninger fremmet

med de flertalskombinationer, som er mulige i det til enhver tid givne Folketing.

Må jeg til hr. Aage Frandsen sige, at jeg er ked af, at jeg kun fik nævnt spørgsmålet om kommunalfuldmagtens lempelse som årsag til, at vi afviser dagsordenen; mit problem var, at den røde lampe havde lyst i nogen tid, så min taletid var altså udløbet.

Vi synes, at dagsordenen er alt for løst formuleret. Vi mener, det vil være at foregøgle de unge noget, vi ikke kan leve op til, når der står, at alle praktikelever får en praktikplads. Det er jo det, vi tilstræber – ja, men vi kan ikke garantere det; det ville være en tom garanti.

Heller ikke de andre elementer i dagsordenen hviler på noget seriøst grundlag, for vi ved jo rent faktisk ikke, hvordan det skal gennemføres. Hvor ligger finansieringen til en række af de tiltag, SF her foreslår? Det er bestemt nogle meget dyre forslag, der lægges op til her, og det er på den baggrund, vi ikke kan støtte dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Til den konservative ordfører vil jeg blot sige, at jeg på ingen måde har forsøgt at skyde Det Konservative Folkeparti, synes jeg, urimelige motiver i skoene. Jeg er ikke i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti gerne vil sikre en indsats, men i de måneder, der nu er gået, har vi ikke set nogen form for bevægelighed i standpunkterne fra regeringspartierne for at sikre en effektiv indsats på efteruddannelsesområdet. Man kan det samme salmevers, der hedder en henvisning til hvidbogen.

Det er ikke udtryk for bevægelighed, og vi har set det i det tredje, i det fjerde, i det femte, i det sjette oplæg. Det er den samme remse, og det er ikke udtryk for politisk bevægelighed og ansvarlighed efter vores opfattelse.

Dernæst siger fru Pia Christmas-Møller, at jeg har en underlig opfattelse af demokratiet. Nej, det, der rinder mig i hu, er blot hele det politiske grundlag for etableringen af denne regering. Et fremtrædende medlem af dette Ting kom dengang med nogle udtalelser, jeg hæftede mig meget ved, nemlig at denne regering blev etableret i et forsøg på at skabe politik hen over midten i dansk politik, fordi det var det, der var brug for lige præcis nu i disse år med de store udfordringer, Danmark står over for. Det